

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] jeg, at vi netop ved, at vi har kunnet tale om Tingene, som sket er, er kommet saa vidt, at dansk Lovgivningsmagt i allerhøjeste Grad kan være sin Stilling bekendt.

Det er rigtigt, som Udvalgets ærede Ordfører sagde, at Lovforslaget er blevet ikke saa lidt gunstigere for de søfarende end det Lovforslag, som jeg fremsatte. Det er selvsagt, at Lovforslaget, som det nu vil komme til at foreligge, hvis de foreslaaede Ændringer vedtages — og derom kan der jo ingen Tvivl være —, vil koste Statskassen et ikke ringe Antal Millioner Kroner mere end det Lovforslag, som jeg forelagde. Jeg har imidlertid ikke haft stort Besvær ved at acceptere Ændringerne, og jeg kan tilføje, at det er Meningen at administrere Loven paa en saa hensynsfuld Maade som overhovedet gørligt. Udvalgets ærede Ordfører understregede, hvad der staar i Betænkningen, at der ved Afregningen vil blive taget ethvert rimeligt Hensyn til Debitor. Det tror jeg vil ske, men selvfølgelig, der foreligger jo et Gældsforhold, men jeg bekræfter, hvad jeg har sagt i Udvalget, at dette rimelige Hensyn vil blive taget.

Jeg gentager, hvad jeg sagde ved Fremsættelsen, at det kun kan være en god dansk Handling af Lovgivningsmagten at yde danske Søfolk en velfortjent Opmærksomhed for det, de har udført. De Søfolk, der var uden for Danmark efter den 9. April, var ude for Risici af en Art, vi ikke kendte herhjemme; selv om vi ogsaa her kunde risikere en Bombe, og at danske Borgere herhjemme udsatte Livet for Fare, var Sømandene dog de Danske, der gjorde en Indsats, som allerførst henledede de Allieredes Opmærksomhed paa vort lille Fædreland og vor Holdning over for Nazismen, der havde overfaldet ogsaa os.

Hvad angaar Spørgsmaalet om de ca. 80 Søfolk, der var i Shanghai, har jeg forstaaet Udvalgets Ønske om, at man skulde prøve at komme til Bunds i Spørgsmaalet. Det er langtfra afklaret endnu. Spørgsmaalet sorterer væsentligst under Udenrigsministeriet, men jeg kan love, at Handelsministeriets Søfartsafdeling som hidtil vil være til Tjeneste og hjælpe de søfarende med Raad, naar de kommer til os, og række dem en hjælpende Haand.

Jeg kan tiltræde de af Flertallet stillede Ændringsforslag, men ikke de 3 Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet. Man vil forstaa, at jeg ligesom Flertallet er af den Mening, at Lovforslaget, som det nu foreligger, er mere korrekt, end hvis man havde fulgt Mindretallets Forslag om at ændre

§ 2, 3die Stykke. Denne Vej kunde selvfølgelig være betraadt, men jeg tror, at den Vej, som jeg har foreslaaet, og som er tiltraadt af Flertallet, er den mest rationelle. Jeg beklager for saa vidt, at vi ikke allerede ved anden Behandling kan komme under een Hat, men jeg takker Ordførerne og det kommunistiske Mindretal for deres Stilling til Lovforslaget stort set, og er kun glad ved, at vi er kommet saa vidt, at vi kan blive færdige med Sagen i Rigsdagen og kan paa-begynde Afregningen og Udbetalingen, som mange Søfolk venter paa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3

forkastedes med 70 Stemmer mod 12.

§ 2, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 4 og 5

vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6

forkastedes med 77 Stemmer mod 12.

Ændringsforslag Nr. 8 betragtedes som

forkastet med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 6.

Ændringsforslag Nr. 7

vedtoges enstemmigt med 77 Stemmer; 12 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag Nr. 9

vedtoges uden Afstemning.

§ 4, saaledes ændret, og § 5

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 10

vedtoges uden Afstemning.